

Наконѣцъ , като исклѣл и овцѣ-те , а сумѣ-та не минувала , фѣнал да жѣле и магѣре-та. Кѣче-та , като вѣделу товѣ няще , реклѣ помеждѣ си: ей брѣтѣя! бягайте да бягаме, додѣ не е дошѣл рѣд и до нас.

Тѣсу бѣсня ѣчи на, да предвѣдим сякакво сло, додѣ не ѣ дошлѣ до нас. Сѣречъ, додѣ сме здравѣ, да ся чѣваме, да ся нерасболям; додѣ сме млѣди, да пригѣтвим, що ше ни потрябува на стѣрѣсть и, додѣ на обѣчат хѣра-та и на почѣтат, да сме чѣстни и исправни. Ибо човяк , като загѣби честь-та си пѣдобре да, не жѣвѣе; понѣже тогѣва сѣчки-те люде глѣдат на нѣго, като на смрѣд; ненавѣдят го и бягат да ся не стрѣшнѣт сѣс нѣго. Па ше рекѣ: такѣва жѣснѣ е по тѣшка от смрѣть. Еднѣкоже тѣсу бѣсня